

दानीएल दानीएलना पुस्तक वळख

दानीएलनं पुस्तक बाबिलोनमा इस्त्राएल लोकसना बंदिवासना काळमा संदेशा दानीएलना जीवन अनी भविष्यसूचक दर्शनना संबधमा शे. हाई दानीएल अनी त्याना मित्रसना निष्ठाबद्दल तसंच राष्ट्र अनी जगनासंबधमा भविष्यवाणीबद्दल सांगस.पुस्तकमा ६०५ ते अंदाज ५३५ ई.सन पुर्व काळना समावेश शे, जठे दानीएल चार येगयेगळा बाबिलोन राजाना काळमा सेवा करेल व्हती. पारंपारिक मत असं शे की दानीएलनी या काळमा बाबिलोनमा पुस्तक लिखेल व्हतं, पण बराच विद्वानसना अस मत शे की ते इस्त्राएलमा २ शतकमा लिखामा वनंत. बाकीसना अस ईश्वास शे की पुस्तकना काही भाग येगयेगळा येळमा लिखाई जायेल शे.

दानीएलना पुस्तक बंदिवासमा राहनारा इस्त्राएली लोकसले तसच कठिण काळ येवावर भावी पिढीसले आशा देवाकरता लिखाई गयं. दानीएलना जीवनमाधलं घटनासद्वारा अनी भविष्यना संबंभमा भविष्यवाणीद्वारा, देव राजे अनी राष्ट्रसर त्यानं सामर्थ्य दखाडस. बायबलना संबधमा संदर्भमा, हाई नवा करारमाधलं देवना राज्य समजी लेवाले मदत करस. ख्रिस्तबद्दल दानीएल ७:१३-१४ मा भविष्यवाणी करेल शे. शेवटना काळबद्दल दानीएलना दृष्टांत येशूनी नमुद करेल शे. मत्तय २४:१५; मार्क १३:१४ अनी योहानना प्रकटीकरणना संबंभित शेतस. दानीएल यिर्मयाना भविष्यवाणीसना सुध्दा ईचार करस. दानीएल ९:१-३

रूपरेषा

1. नबुखद्रेस्सरना काळमा बाबिलोनमा दानीएल अनी त्याना मित्रसबद्दक सांगेल शे १:४
2. राजा बेलशस्सरना दृष्टांतना अर्थ सांगेल शे ५
3. दारियासना काळमा सिंहना गुहामा दानीएलना बद्दल सांगस. ६
4. भविष्यमाधलं घटनासबद्दल देवकडतीन दानीएलले प्रकटीकरण शेतस 7:12
- (अ) दानीएल भविष्यबद्दलना दोन दृष्टांतना अनी त्यासना अर्थना वर्णन करस. ७:८
- (ब) दानीएल त्याना लोककरता प्रार्थना करस अनी त्याले ग्राबीएल देवदूतनी उत्तर दिधं. ९

(क) ग्राबीएल भविष्यमाधलं घडामोडी, शेवटना काळबद्दल प्रकट करस १०:१२

दानीएलना शिक्षण अनं त्याना सोबती (1:1-6)

1 यहूदाना राजा यहोयाकीम यांना कारकीर्दीना तिसरा वरीसले बाबेलना राजा नबुखद्रेस्सर यांनी यश्शेलमवर चढाई करीन त्याले वेढा दिधा.*

2 देवनी यहूदाना राजा यहोयाकीम यांले त्यांना हातमा दिधं; त्याप्रमाणंच देवना मंदिरमाधलं काही भांडीबी त्यांना हातमा दिधं; त्यांनी ती शिनार देशले आपला दैवतसना घर आणात अनी आपला दैवतसना भांडारसमा ठेवात.

3 राजानी आपला *खोजासना नायक अशपनज यांले आज्ञा करी की इझ्राएल राजकुळसपाईन अनं सरदार घराणापाईन.

4 अव्यंग, सुस्प, सर्वा व्यवहारमा दक्ष, ज्ञानसपन्न, विद्यापारंगत अनी राजवाडामा वागामा योग्य अश जवान माणसे लि येवानं अनी त्यासले खास्धासनी विद्या अनं भाषा शिकाडानी.

5 राजा खाये त्या मिष्टअन्नमाईन अनी पिये त्या द्राक्षरसमाईन त्यासनं नित्य खावानं पेवानं चालीन तीन वरीसपावत त्यासनं संगोपन व्हावाले पाहिजे; हाई सुदत संपावर त्यासनी राजाना हुजूरमा येवानं, अशी राजानी आज्ञा करी.

6 ह्या जवान मंडळीसमा यहूदा वंशमाधला दानीएल, हनन्या, मीशाएल अनं अजर्या ह्या व्हातात.

7 खोजासना सरदारनी त्यासले यानाप्रमाणं नाव दिधं दानीएलले बेलटशस्सर, हनन्याले शद्रख, मीशाएलले मेशख अनं अजर्याले अबेदनगो.

8 राजा खाये ते मिष्टअन्न अनं पिये तो द्राक्षरस यासना आपलाले विटाळ व्हाऊ देवानं नही अश दानीएलनी मनना निश्चय करा; म्हणीन त्यांनी खोजासना सरदारले ईनंती करी की माले यासना विटाळ व्हावाले नको.

9 खोजासना सरदारनी दानीएलवर कृपा अनं दया व्हावाले पाहिजे अश देवनी करं.

10 खोजासना सरदार दानीएलले बोलना, मना धनी राजा यांनी तुमनं खाणपिण नेमी ठेयेल शे; त्यांना माले धाक शे तुमना वयना बाकीना जवानसपेक्षा तुमनं तोंड उतरेल त्याले कशाले दखावाले पाहिजे? राजानापुढे मन डोकं उडाई जावाना येळ तुम्हीन काबर आणानं?

☆ 1:1 1:1 २ राजे 24:1-2; २ इतिहास 36:5 * 1:3 1:3 षंड

11 तवय मुख्य खोजासना सरदार अशपनज, जो दानीएल, हनन्या, मीशाएल, अनं अजर्या यासनावर जो कारभारी नेमेल व्हता त्याले दानीएलनी सांगं,

12 मी इनंती करस की, दहा दिन आपला ह्या दाससवर एवढा प्रयोग करीन दखं, आमले खावाले शाकान्न अनं पेवाले नुसतं पाणी दे फक्त.

13 मंग आमनं तोंड दख; अनी राजघरना अन्न खानारा जवानसनाबी तोंड दख; मंग तुना नजरमा ई तसं तुना ह्या दाससना कर.

14 त्यानी त्यासनी हाई ईनंती ऐकीन दहा दिन त्यासनावर हाऊ प्रयोग करा.

15 दहा दिननंतर राजघरना अन्न खानारा सर्वा जवानसपेक्षा त्यासनं चेहरा अधिक चांगला दिसना त्या आंगमाबी अधिक जाडजुड व्हयनात.

16 तवय तो कारभारी त्यासले नेमेल अन्न अनं द्राक्षरस देवानं बंद करीन त्यासले शाकान्न देवाले लागना.

17 या चारी जवानसले देवनी सर्व विद्या अनं ज्ञान यामा योग्य अनं चतुर करा; दानीएल हाऊ सर्वा दृष्टांत अनं स्वप्नं यासना उलगडा करामा ज्ञानी व्हयना.

18 नबुखद्रेस्सर राजानी त्यासले आपलासमोर हजर करानी मुदत ठरायेल व्हती ती संपावर खोजासना सरदारनी त्यानासमोर त्यासले हजर करं.

19 तवय राजानी त्यासनासंगे भाषण करा; त्या सर्वासमा दानीएल, हनन्या, मीशाएल अनं अजर्या यासना तोडीना कोणी दुसरा दखावामा वना नही; म्हणीन त्या राजाना सेवामा रावाले लागनात.

20 ज्ञानना अनं बुध्दीना बाबतमा राजा त्यासले जे काही ईचारे त्यामा त्या त्याना सर्वा राज्यमा असेल सर्वा ज्योतिषीसपेक्षा अनं मांत्रिकसपेक्षा दसपट हुशार शेतस अश त्याले दखाई जाये.

21 दानीएल हाऊ बाबेल राजदरबारमा कोरेश राजाना काळना पहिला वरीसपावत तेठे राहिना.

2

दानीएल नबुखद्रेस्सरनना स्वप्नना अर्थ सांगस

1 नबुखद्रेस्सर राजाले त्याना काळना दुसरा वरीसले स्वप्न पडनं, त्यानामुये त्याना मनले तळमळ लागनी अनी त्यानी झोप उडनी.

2 तवय राजानी हुकूम करा की मन स्वप्न काय शेतस ते सांगाले ज्योतिषी, मांत्रिक, जादूगार अनं खास्दी यासले बलाईन आणा; मंग त्या सर्वा राजानासमोर हजर व्हयनात.

3 राजा त्यासले बोलना, "माले पडेल स्वप्न समजाकरता मना मनले तळमळ लागनी शे.

4 त्या खास्दी, अरामी भाषामा राजाले बोलनात, महाराज, सर्वकाळ जिवत राव्हा; आपले स्वप्न आपला ह्या दाससले सांगा, म्हणजे आम्हीन त्याना अर्थ सांगसूत.

5 राजानी खास्दीसले बोलना, मना ठराव व्हई जायेल शे की मना स्वप्न अनं त्याना अर्थ हाई माले तुम्हीन सांगात नही तर तुमना तुकडातुकडा करीन तुमना घरं उकिरडं करानं;

6 पण तुम्हीन स्वप्न अनं त्याना अर्थ माले सांगशात तर तुमले मनाकडतीन देणग्या, इनाम अनं मोठा मान भेटी; पण स्वप्न अनं त्याना अर्थ माले सांगा.

7 त्या परत त्याले बोलनात, महाराजनी आपलं स्वप्न आपला दाससले सांगानं म्हणजे आम्हीन त्याना अर्थ सांगसूत.

8 तवय राजा बोलना, माले खात्रीतीन वाटी र्हायनं की तुम्हीन येळ काढी राहिनात शेतस, कारण तुमले ठाऊक शे की, मना ठराव व्हई जायेल शे.

9 तुम्हीन माले स्वप्न सांगावूत नही तर तुमना संबधमा एकच हुकूम व्हई; हाऊ प्रसंग टळी जावाले पाहिजे म्हणीन तुम्हीन खोटानाटा गोष्ट सांगानं बेत करेल शे. मना स्वप्न माले सांगा म्हणजे त्याना अर्थ तुमले सांगता ई किंवा नही हाई माले समजी.

10 खास्दीसनी राजाले उत्तर दिधं, महाराजनी हाई गोष्ट सांगी असा कोणी माणुस सर्वा दुनियामा नही; अशी गोष्ट ज्योतिष्यसले, मांत्रिकसले किंवा खास्दीसले कोणीबी थोर अनं पराक्रमी राजानी आजपावत ईचारी नही.

11 महाराज जी गोष्ट ईचारतस ती कठीण शे; मानवमा वास न करनारा देवनाशिवाय कोणाचघाई ती महाराजसना हुजूरसले सांगता येवाव नही.

12 हाई ऐकीन राजा क्रोधतीन संतापना अनी बाबेलना सर्वा ज्ञानीसना वध कराना अशी त्यानी आज्ञा करी.

13 ज्ञानीसना वध कराना हाऊ हुकूम सुटना, तवय दानीएलना अनं त्याना सोबतीसना वध कराना म्हणीन लोक त्यासले शोधाळे लागनात.

परमेश्वरानाद्वारा दानीएलले अर्थ प्रकट करणं

14 राजाना गारघासना नायक अर्योक हाऊ बाबेलसना ज्ञानीसना वध कराले निघेल व्हता, त्यानासंगे दानीएलनी चातुर्यतीन अनं सुज्ञतीन भाषण करं.

15 त्यानी राजाना सरदार अर्योक याले सांगं, अशी कडक राजाज्ञा काबंर शे? तवय अर्योकनी दानीएलले ती बातमी सांगी.

16 मंग दानीएलनी राजाकडे जाईन ईनंती करी की, माले येळ घा म्हणजे मी हुजूरले स्वप्नना अर्थ सांगसु.

17 यावर दानीएलनी आपला घर जाईन आपला सोबतीसले हनन्या, मीशाएल अनं अजर्या यासले हाई बातमी सांगी.

18 अनी बाबेलना इतर ज्ञानीसबरोबर आपला अनं आपला सोबतीसना घात व्हावाले नको म्हणीन दानीएलनी त्यासले ईनंती करी की, हाई रहस्यासंबंधतीन स्वर्गना देवनी आपलावर दया कराले पाहिजे अश त्यानाजोडे मांगानं.

19 तवय ते कोड दानिएलले रातना येळले दर्शनना द्वारा प्रगट व्हयना; त्यानावरीन दानीएलनी स्वर्गना देवना धन्यवाद करा.

20 दानीएल बोलना, देवना नाव युगानुयुग धन्यवादित राहो; कारण ज्ञान अनं बल हाई त्यानाच शेतस;

21 तोच प्रसंग अनं समय बदलस; तो राजासले स्थानापन्न किंवा स्थान भ्रष्ट करस; तो ज्ञानीसले ज्ञान देस अनं बुद्धिमानसले बुद्धि देस.

22 तो गहन अनं गूढ गोष्टी प्रगट करस; अंधारमा काय शे हाई त्याले ठाऊक रहास; त्यानाजोडे प्रकाश वसस.

23 हे मना पुर्वजसना देवा, मी तुना उपकार मानस अनं तुना स्तवन करस की तू माले ज्ञान अनं बल हाई देल शेतस अनी ज्यानाकरता आम्हीन तुले ईचारं ते तू माले आते समजाडेल शे; तू आमले राजानी गोष्ट सांगेल शे.

राजाले स्वप्नना अर्थ सांगनं

24 यानावर दानीएल, ज्या अर्योकले राजानी बाबेलना ज्ञानी पुरुषसना वध कराले नेमेल व्हतं त्यानाकडे जाईन बोलना, बाबेलना ज्ञानीसना वध करू नका; माले महाराजनापुढे न्या म्हणजे मी त्यासले स्वप्नना अर्थ सांगस.

25 तवय अर्योकनी दानीएलले लगेच राजाकडे लई जाईसन सांगं, राजानं स्वप्नना अर्थ सांगनारा असा एक पुरुष कैद करीन आणेल यहुदीसमा माले आढळेल शे.

26 बेलटशस्सर हाई नाव मिळेल दानीएलले राजानी सांगं, मी जे स्वप्न दखं ते अनं त्याना अर्थ माले सांगाले तू समर्थ शे का?

27 दानीएलनी राजाले उत्तर दिधं की, सरकारनी जे कोड ईचारेल शे ते ज्ञानी, मांत्रिक, ज्योतिषी अनं दैवज्ञ यासले राजाले सांगता येवावू नही.

28 तरी कोड प्रगट करनारा देव स्वर्गमा शे अनी त्यानी पुढला काळमा काय व्हाव शे हाई नबुखदनेस्सर महाराजले सांगेल शे. आपलं स्वप्न, आपण बिछानामा पडेल व्हातात तवय आपलाले व्हयेल दृष्टांत असा शे.

29 महाराज आपली गोष्ट अशी शे की, यानापुढे काय घडणार शे हाई ईचार आपण बिछानामा पडेल व्हातात आपला मनमा वनं की यानापुढे काय व्हई, हाई कोड प्रगट करनारा देवनी आपलाले सांगेल शे.

30 आते मनी गोष्ट अशी शे की, हाई कोड माले प्रगट व्हयेल शे ते मी काही बाकीना माणसंपेक्षा अधिक बुद्धिमान शे म्हणीन नही, तर महाराजले स्वप्नना अर्थ प्रगट व्हावे पाहिजे अनं आपलाले आपला मनमाधलं ईचार समजावं म्हणीन व्हयेल शे.

31 महाराज, आपण दृष्टांत दखा त्यामा एक मोठा पुतळा आपला नजरमा पडना. हाऊ पुतळा भव्य अनं चमकदार असा आपलापुढे उभा व्हाता; त्यानं रूप विक्राळ व्हतं.

32 त्या पुतळानं शीर उत्तम सोनानं, त्यानी छाती अनं हात रूपानं, त्यानं पोट अनं मांडया पितळन्या,

33 त्यानं पाय लोखंडना अनं त्याना पावलसना काही भाग लोखंडना अनं काही भाग मातीना व्हाता.

34 आपन स्वप्न दखी राहितात तवय कोनाच हात न लागता, एक पाषाण आपोआप सुटना अनं त्या पुतळाना लोखंडी अनं मातीना पावलसवर आदळीन त्यासनं फुटीन तुकडातुकडा व्हयनात.

35 तवय लोखंड, माती, पितळ, रूप अनं सोनं यासनं चुरा व्हईन उन्हाळ खळामाधलं भुसानामायक ती व्हयनी. वारानी ती उधळीन लिधं; त्यासना मागबी राहिना नही; त्या पुतळावर आदळेले पाषाणना एक मोठा पर्वत व्हईन त्यानी सर्व पृथ्वी व्यापी टाकी.

36 हाईच आपलं स्वप्न, आते याना अर्थ राजाना हजूरले आम्हीन सांगस.

37 महाराज, आपण राजाधिराज राहिसन आपलाले स्वर्गना देवनी राज्य, पराक्रम, बल, अनं वैभव हाई देल शेतस;

38 अनी जठेजठे मनुष्यजातीना निवास शे, तठला वनपशु अनं आकाशमाधला पक्षी त्यानी आपला अधीन करेल शेतस, त्या सर्वासवर आपण सत्ता ठेयेल शे, सुवर्णना शीर आपणच शेतस.

39 आपलानंतर आपलापेक्षा कनिष्ठ अस राज्य उत्पन्न व्हई; अनी पितळनं अस तिसरं राज्य व्हई; ते सर्वा पृथ्वीवर सत्ता चालाडी.

40 चौथा राज्य लोखंडसारखं मजबूत व्हई; लोखंड सर्वासना भुगाभुगा करस तसं ते राज्य चुर्ण करनारा लोखंडनासारखं सर्वासना चुर्ण करी.

41 आपण त्या पुतळानं पावलं अनं पावलसना बोटे दखात; त्यासना काही भाग कुंभारना मातीना अनं काही भाग लोखंडना व्हता; तसं हाई राज्य व्दिविध व्हई; तरी मातीमा लोखंड मिसाळेल आपण दखात तश त्या राज्यमा लोखंडनी मजबुती राही.

42 त्या पुतळानं पावलंसना बोटे काही भाग लोखंडना अनं काही भाग मातीना व्हतं; तसं ते राज्य अंशतः बळकट अनं अंशतः दुर्बळ असं व्हई.

43 लोखंड मातीनासोबत मिसळेल आपण दखात, तसं त्या राज्यमाधलं लोके इतर लोकसनाबरोबर संबंघ जोडतीन, पण जसं लोखंड मातीनाबरोबर एकत्र व्हस नही, तसं त्याबी त्यासनाबरोबर एकत्र व्हवावूत नहीत.

44 त्या राजासना काळमा स्वर्गना देव एक राज्यनी स्थापना करी, त्याना कधी भंग व्हवाव नही; त्यानं प्रभुत्व दुसराना हातमा कधीच जावाव नही; तर ते या सर्वा राज्यसना चुर्ण करीन त्यासले नष्ट करी अनं ते सर्वकाळ टिकी.

45 आपण स्वप्नमा अश दखं की कोणाच हात न लागता त्या पर्वतपाईन एक पाषाण आपोआप सुटना अनी त्यानी लोखंड, पितळ, माती, रूपं अनं सोनं यासनं चुर्ण करात त्यानावरीन पुढं काय व्हवाव शे हाई त्या थोर देवनी महाराजसना हुजूरले समजाडेल शे; हाईच आपलं स्वप्न, अनं त्याना अर्थबी निःसंशय हाऊच शे.

राजानाद्वारा दानीएलना सन्मान

46 तवय नबुखदनेस्सर राजानी पालथं पडीसन दानीएलले साष्टांग नमस्कार घालात अनी त्यानापुढे नैवेद्य ठेईन त्याले धूप दाखाडा अशी आज्ञा करी.

47 राजानी दानीएलले सांगं, तुमना देव खरोखरच देवाधिदेव अनं राजराजेश्वर शे अनी तुले हाई कोड प्रगट करता वन म्हणीन तो कोड प्रगट करनारा देव शे.

48 मंग राजानी दानीएलले मोठा पदवर चढायं, त्याले मोठमोठी इनाम दिधी, त्याले सर्वा बाबेल परगण्यानी सत्ता दिधी अनी त्याले बाबेलना सर्वा ज्ञानीसना प्रमुखसना अध्यक्ष करात.

49 राजानी दानीएलना ईनंतीवरीन शद्वख, मेशख अनं अबेदनगो यासले बाबेल परगण्यासना कारभार सांगात; पण दानीएल राजदरबारमा राहे.

3

तस भट्टीमाईन सुटका

1 नबुखदनेस्सर राजानी सुवर्णानी एक मूर्ति बनाडी, तिनी उंची साठ हात अनं स्दी सहा हात व्हती; तिनी स्थापना त्यानी बाबेल परगणामाधलं दूरा नावना मैदानमा करी.

2 हाई जी मूर्ती नबुखदनेस्सर राजानी स्थापेल व्हती तिनी प्रतिष्ठा कराकरता त्यानी राजप्रतिनिधी, नायब अधिपति, सरदार, मंत्री, भांडारी, न्यायपंडित, न्यायाधीश अनं प्रांतसना सर्वा अधिकारी यासनी एकत्र जमानं म्हणीसन त्यासले बोलावनं करात.

3 तवय राजप्रतिनिधी, नायब अधिपति, सरदार, मंत्री, भांडारी, न्यायपंडित, न्यायाधीश अनं प्रांतसना सर्वा अधिकारी ह्या नबुखदनेस्सर राजानी स्थापन करेल मूर्तीनी प्रतिष्ठा कराकरता एकत्र जमनात अनी तिनासमोर उभा राहिनात.

4 मंग एक घोषणा करनारानी मोठा आवाजतीन भाषण करा की, अहो लोकसवनं, येगयेगळा राष्ट्रमाधला येगयेगळा भाषा बोलनारा लोकसवनं, तुमले आज्ञा व्हई राहिनी शे की,

5 शिंग, बासरी, सतारी, सारंगी, वीणा पुंगी वगैरे वाघसना आवाज तुमना कानमा पडताच नबुखदनेस्सर राजानी जी सुवर्णमूर्ती स्थापेल शे तिनापुढे तुम्हीन साष्टांग दंडवत घालानं;

6 जो कोणी तिले साष्टांग दंडवत घालावु नही त्याले तवळच धगधगीत आग्नीना भट्टीमा टाकतीन,

7 यानाकरता शिंग, बासरी, सतार, सारंगी, वीणा वगैरे वाघसना आवाज कानमा पडताच येगयेगळा राष्ट्रमाधला येगयेगळा भाषा बोलनारा सर्वा लोकसनी नबुखदनेस्सर राजानी स्थापेल करेल त्या सुवर्णमूर्तीपुढे साष्टांग दंडवत घालात.

दानीएलना तीन सोबतीसवर आज्ञा मोडानं आरोप

8 यावर बराच खास्दीसनी राजाकडे जाईन यहदीसवर आरोप करात.

9 त्या नबुखदनेस्सर राजाले बोलनात, महाराज, सर्वकाळ जिवत राव्हा.

10 महाराज, आपण हुकूम करा की, शिंग, बासरी, सतार, सारंगी, वीणा, पुंगी वगैरे वाघसना आवाज ज्या ज्या मनुष्यना कानमा पडी त्यानी सुवर्णमूर्तीपुढे साष्टांग दंडवत घालानं;

11 अनी जो कोणी साष्टांग दंडवत घालावु नही त्याले धगधगीत आग्नीना भट्टीमा टाकानं;

12 पण आपण बाबेल परगणावर नेमेल शद्रख, मेशख, अबेदनगो या नावना कोणी यहूदी शेतस त्यासनी, महाराज, आपली पर्वा करी नही; त्या आपला देवसना उपासना करतस नही अनी आपण स्थापेल करेल सुवर्ण मूर्तींनी पूजा करतस नही.

13 हाई ऐकीन नबुखदनेस्सर क्रोधतीन संतापना अनी शद्रख, मेशख, अबेदनगो यासले लई येवानी आज्ञा करी. तवय लोकसनी त्यासले राजानापुढे आण.

14 नबुखदनेस्सर त्यासले बोलना, अरे शद्रख, मेशखा, अबेदनगो, तुम्हीन मना देवसनी उपासना करतस नही अनं मी स्थापन करेल सुवर्णमूर्तींनी पूजा करतस नही, अस तुम्हीन मुद्दाम करतस का?

15 आते शिंग, बासरी, सतार, सारंगी, वीणा, पुंगी वगैरे वाद्यासना आवाज ऐकताच मी करेल मूर्तीपुढे तुम्हीन साष्टांग दंडवत घालनात तर बरं; नही घालनात तर तुमले धगधगीत आग्नीना भट्टीमा लगेच टाकामा ई; मना हाततीन तुमले सोडाई अस कोणता देव शे?

16 शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासनी राजाले उत्तर दिधं की, महाराज, या बाबतमा आपलाले उत्तर देवानं आमले आवश्यकता दखास नही.

17 ज्या देवनी आम्हीन उपासना करतस तो आमले धगधगीत आग्नीना भट्टीमाईन सोडावाले समर्थ शे; महाराज, तो आमले आपला हातमाईन सोडाई.

18 ते कसबी राहो, पण महाराज, हाई पक्क समजानं की, आम्हीन आपला दैवतसना उपासना करावुत नही अनी आपण स्थापन करेल सुवर्णमूर्तीले दंडवत घालावुत नही.

दानीएलना तीन सोबतीसले भट्टीमा टाकनं

19 हाई ऐकीसन नबुखदनेस्सर राजा संतापना; शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासनासंबंधतीन त्यानी मुद्रा पालटनी अनी त्यानी आज्ञा करी की, भट्टी पहिलापेक्षा सातपट तप्त करा.

20 मंग त्यानी आपला सैन्यमातीन काही बलवान पुरुषसले आज्ञा करी की, शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासन्या मुसक्या बांधीन त्यासले त्या तप्त आग्नीना भट्टीमा टाका.

21 तवय त्या पुरुषसले त्यासनं पायमोजे, झगे वगैरे कपडासहित बांधीन धगधगीत आग्नीना भट्टीमा टाकात.

22 राजानं हुकूम पक्का कडक रावामुये ती भट्टी भलती तप्त करेल व्हती; म्हणीन ज्या पुरुषसनी शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासले तिनावर आणात त्या जाळतीन भाजीसन मरनात.

23 शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो ह्या तिन्ही पुरुष मुसक्या बांधेल असं त्या धगधगीत आग्नीना भट्टीमा पडनात.

24 नंतर नबुखदनेस्सर राजा चकित व्हईन पटकन उठना; तो आपला मंत्रीले बोलना, आपण आग्नीमा तिन जणसले बांधीन टाकात ना? त्यासनी राजाले उत्तर दिधं, हा सरकार, खरे शे.

25 तो बोलना, दखा! चार पुरुष आग्नीमा मोक्या फिरी राहिना शेतस असं माले दखास; त्यासले काहीएक इजा पोहचेल नही; चौथानं स्वरूप तर एखादं देवपुत्रनासारखं शे.

दानीएलना तीन सोबतीसना सन्मान

26 मंग नबुखदनेस्सर त्या धगधगीत आग्नीना भट्टीना दारनाजोडे ईसन बोलना, अहो शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो, परात्पर देवना सेवकहो, आग्नीमाईन बाहेर या. तवय शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो आग्नीमाईन बाहेर वनात;

27 अनी राजप्रतिनिधी, नायब अधीपति, सरदार अनं राजमंत्री ज्या तढे जमेल व्हतात त्यासनी या पुरुषासले दखा तवय त्यासना शरीरवर आग्नीना परिणाम व्हयेल नव्हता, त्यासना डोकाना एक केसबी बळेल नव्हता, त्यासना पायमोजाले काही व्हयेल नव्हतं अनी आग्नीना गंधबी त्यासले लागेल नव्हता.

28 तवय नबुखदनेस्सर बोलना, शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासनी आपला देववर भाव ठेवा, राजानं शब्द मोडात, आपला देवाशिवाय अन्य देवनी सेवा अनं उपासना करानी नही म्हणीन त्यासनी आपलं देह अर्पण करा, त्यासले त्यासना देवनी आपला देवदूत धाडीसन सोडायेल शे; त्याना धन्यवाद असो.

29 यानाकरता मी फर्मावस की, सर्वा लोके, प्रत्येक राष्ट्रना अनं प्रत्येक भाषा बोलनारा लोके, यासनापाईन जे कोणी शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासना देवनाविस्व्हदमा काही बोलतीन त्यासनं तुकडा तुकडा करामा येतीन; त्यासना घरना उकिरडा करामा येतीन; कारण अश प्रकारंमा सोडावाले समर्थ दुसरा कोणी देव नही.

30 नंतर राजानी शद्रख, मेशख अनं अबेदनगो यासले बाबेल परगणमा मोठी जागमा नेमा.

4

नबुखदनेस्सरनं दुसरं स्वप्न

1 नबुखदनेस्सर राजा याजकडतीन सर्वा पृथ्वीवर राहनारा सर्वा लोकसले. सर्वा राष्ट्रसना अनं सर्वा भाषा बोलनारा लोकसले: तुमले शांती भेटो!

2 परात्पर देवनी जी चिन्ह अनं जे अद्भुत चमत्कार मनासंबधमा दखाडेल शे ती प्रगट करानं हाई माले बरं वाटेल शे.

3 त्यानं चिन्ह कितलं मोठं शेतस! त्याना अद्भुत चमत्कारना प्रभाव केवढा! त्यानं राज्य सर्वकाळनं शे अनं त्यानं प्रभुत्व पिढ्यापिढ्या राहनारं शे.

4 मी नबुखदनेस्सर आपला घरमा आनंदमा व्हतु, आपला मंदिरमा समृद्ध व्हतु.

5 मी स्वप्न दखा त्यानाघाई मी भयभीत व्हयनु; मी पलंगवर पडेल व्हतु तवय मना ईचार अनं मना मनमा घोळत राहनारा कल्पना यासनाघाई मी चित्ताक्रांत व्हयनु.

6 तवय मी आज्ञा करी की, माले स्वप्नना अर्थ सांगाकरता बाबेलमाधलं सर्वा ज्ञानी पुरुषसले मनाजोडे आणानं.

7 तवय ज्योतिषि, मांत्रिक, खास्दी अनं दैवज्ञ ह्या वाडामा येवावर मी आपलं स्वप्न त्यासनापुढे मांडात; पण त्यासनी त्याना अर्थ माले सांगं नही.

8 सरतेशेवटी दानीएल मनापुढे वना; त्यानं मना देवना नाववरीन बेलटशस्सर हाई नाव ठेयेल शे अनं त्याना ठायी पवित्र देवना आत्मा वसी राहिना शे; त्याले मी आपलं स्वप्न सांगं.

9 मी बोलनु, हे बेलटशस्सर, ज्योतिषसना अध्यक्षा, पवित्र देवना आत्मा तुना ठायी शे अनं कोणतबी कोड तुले समजाले अवगड नही हाई माले ठाऊक शे, तर मी दखेल स्वप्नामाधलं दृष्टांत अनं त्याना अर्थ माले सांग.

10 मी आपला पलंगवर पडेल व्हतु तवय मना मनमा जे दृष्टांत घोळी राहितं ते हाई: मी दखं, तो पृथ्वीना मध्यभागमा एक झाड व्हता, त्यानी उंची भलती मोठी व्हती.

11 तो झाड वाढीन मजबूत व्हयना, त्यानी उंची आकाशमा पोहचनी अनं तो सर्वा पृथ्वीना दिगंतापावत दखावाले लागना.

12 त्याले सुंदर पाने व्हती, त्यानावर फळं भरपुर राहिसन सर्वासले खावाले पुष्कळ व्हती. वनपशु त्याना आश्रयतीन राहेत, आकाशमाधला पक्षी त्याना फांघासमा वस्ती करेत, अनं त्या झाडवर सर्वा प्राणीसना पोषण व्हत राहे.

13 मी पलंगवर पडनु व्हतु तवय मना मनमा दृष्टांत घोळी राहिंतात, त्यामा मी दखं की, एक जागल्या, पवित्र देवदूत, आकाशमाईन उतरना.

14 तो मोठा आवाजतीन बोलना, हाऊ झाड तोडी टाका, ह्याना फांघा ढाळी टाका, ह्याना पाने झाडी टाका अनं ह्याना फळं विखरी टाका; ह्याना खाल राहनारा पशु निंघी जावोत अनं पक्षी ह्याना फांघांसमाईन उडी जावोत.

15 तरी पण ह्यानं बुंध जमीनमा राहू घा; याले लोखंड अनं पितळ याना पट्टाघाई बांधीन रानमाधलं कोवळा गवतमा राहू घा; याले आकाशमाधलं दवतीन भिजू घा; भूमीवरना गवतना वाटा याले वनपशूबरोबर भेटो;

16 यानं मानवहृदय जाईसन याले पशुहृदय प्राप्त होवो अनं सात काळ त्यानावरीन जावोत.

17 हाई शासन त्या जागल्याना ठरावाप्रमाणं अनं पवित्र जणसना वचननुसार व्हयनं; ते अशाकरता की, मानवी राज्यसवर देवनी सत्ता शे, अनं तो ती पाहिजे त्यासले देस अनं त्यानावर अगदी हलका प्रतिना मनुष्यपाईन पाहिजे त्याले नेमस, हाई सर्वा जीवधारीसले समजावं.

18 हाई स्वप्न मी नबुखद्रेस्सर राजानी दखेल शे; तर आते हे बेलटशस्सरा, याना अर्थना उलगडा कर, कारण मना राज्यमाधलं सर्वा ज्ञानी पुरुषसले याना अर्थ माले सांगता वन नही; पण तुले सांगता ई, कारण पवित्र देवना आत्मा तुना ठायी शे.

दानीएल स्वप्नना अर्थ सांगस

19 मंग बेलटशस्सर हाई नाव दिलेल दानीएल काही येळ ईचारमा पडना अनं ईचारसघाई त्यानं मन व्याकूळ व्हयनं. तवय राजा त्याले बोलना, बेलटशस्सरा, हाऊ स्वप्नसंबंधमा अनं त्याना अर्थसंबंधमा तू घाबरू नको, तवय बेलटशस्सरनी सांगं, मना स्वामी, हाई स्वप्न तुना ट्रेषासले अनं त्याना अर्थ तुना वैरीसले लागू व्हावे पाहिजे.

20 तू झाड दखा, तो वाढीन मजबूत व्हयना, त्यानी उंची आकाशमा पोहचनी, तो सर्वा पृथ्वीले दखावे लागना;

21 त्याना पाने सुंदर व्हती, त्यानावर फळं भरपूर राहीन सर्वासले खावाले पुष्कळ व्हती, त्याना खाल वनपशु राही राहितात अनं त्याना फांद्यासमा आकाशमाधला पक्षी वस्ती करी राहितात.

22 हे राजा, तो झाड तूच शे; तू वाढीन बलवान व्हयेल शे; तुनी थोरवी वाढीन आकाशपावत पोहचेल शे.

23 एक जागल्या, पवित्र देवदूत, आकाशमाईन उतरीन बोलना, हाऊ झाड तोडीन याना नाश करा; पण ह्याना बुंध जमीनमा राहू घा; ह्याले लोखंड अनं पितळ यासना पट्टाघाई बांधीन रानमाधला कोवळा गवतमा राहू घा; ह्याले आकाशमाधला दवतीन भिजू घा; ह्याले वनपशूबरोबर वाटा भेटो, यानावरीन सात काळ जावोत तोपावत अस होवो, अश राजानी दखेल शे.

24 हे राजा, याना अर्थ असा शे अनी मना स्वामी राजा, यानाविषयी परात्पर देवना हाऊ ठराव शे.

25 तुले मनुष्यमातीन घाली देतीन; तुनी वस्ती वनपशुमा व्हई; तुले बैलनामायक गवत खाण पडी; तू आकाशमाधला दवतीन भिजशी; मानवी राज्यावर परात्पर देवनी सत्ता शे अनं तो ती पाहिजे त्यासले देस हाई ज्ञान तुले व्हापापावत तुनावरतीन सात वर्ष जातीन.

26 त्यासनी त्या झाडनं बुंध राखी ठेवाले सांगं, याना अर्थ हाऊ शे की, सत्ता हाई स्वर्गना देवनी शे हाई ज्ञान तुले व्हयनं म्हणजे तुनं राज्य निश्चितमा तुले भेटी.

27 म्हणीन हे राजा, मनी ईनंती तू मान्य करानी; तू पाप सोडीन धर्माचरण करानं; अधर्म सोडीन गरीबसवर दया करानी; अशामा कदाचित तुनं स्वास्थ्य अधिक वर्ष राही.

28 हाई सगळं नबुखद्रेस्सर राजा यानावर गुजरनात.

29 बारा महिना लोटारव तो एकदाव बाबेलना राजवाडाना गच्चीवर फिरी राहिता.

30 त्या येळले राजा बोलना, हाई मोठं बाबेल नगर राजनिवासकरता मनाच पराक्रमतीन अनं मनाच प्रतापना वैभवकरता मी बांधेल शे ना!

31 हाई शब्द राजाना मुखमाईन निघस नही निघस तवळच आकाशवाणी व्हयनी की, हे नबुखद्रेस्सरा, हाई तुले विदित होवो की तुनी हातनी राजसत्ता जायेल शे.

32 तुले मनुष्यमाईन घाली देतीन; तुनी वस्ती वनपशुसमा व्हई; तुले बैलनामायक गवत खाण पडी; अनी मानवी राज्यावर परात्पर देवनी सत्ता शे अनं तो ती पाहिजे त्याले देस हाई ज्ञान तुले व्हस तोपावत तुनावरीन सात वर्ष जातीन.

33 त्याच येळमा हाई नबुखदनेस्सरना प्रत्ययमा वनं; त्याले मनुष्यमातीन घाली दिधं अनं तो बैलनागत गवत खावाले लागना; त्यानं शरीर आकाशमाधला दवतीन भिजाले लागना; आठपावत की त्याना केस गरूडना पिसंप्रमाणं वाढाले लागनं अनी त्याना नखे पक्षीसना नखेसनासारखं व्हयनात.

नबुखद्रेस्सरनाद्वारा परमेश्वरनी स्तुती

34 ह्या सात वरीस संपनात तवय मी राजा नबुखद्रेस्सरनी आपला डोया आकाशकडे लावात; मनी बुद्धि माले परत वनी; मी परात्पर देवना धन्यवाद करा, त्या सर्वकाळ जिवत राहनारा देवना स्तवन करा अनं त्यानी महिमा करी; कारण त्यानं प्रभुत्व सर्वकाळनं शे, अनी त्यानं राज्य पिढ्यानपिढ्या राहनारा शे.

35 पृथ्वीवरना सर्वा रहिवासी फक्त पदार्थ शेतस; तो आकाशमाधला सैन्यासना अनं पृथ्वीवरला रहिवासीसना त्याना इच्छामा ई तसं करस; तू असं काबरं करस, असं त्याना हात धरीन कोणाघाईच त्याले सांगावस नही.

36 त्याच येळले मनी बुद्धि माले परत वनी; मना राज्यना वैभवना मना प्रताप अनं तेज हाई माले परत प्राप्त व्हयनं; मना मंत्री अनं सरदार मना भेटले वनात; मी आपला राज्यमा स्थापित व्हयनु; अनं माले अत्यंत मोठी थोरवी प्राप्त व्हयनी.

37 आते मी नबुखद्रेस्सर स्वर्गना राजानं स्तवन करस, त्याना जयजयकार करस अनं त्याना महिमा वर्णस; कारण त्याना सर्वा कृत्यं सत्य शेतस; त्याना सर्वा मार्ग न्याय्य शेतस; जो मानुस घमंडतीन चालस, त्याले तो नम्र करी टाकस.

5

भित्तवरला लिखाण

1 बेलशस्सर राजानी आपला एक हजार सरदारसले मोठी मेजवाणी करी; त्या हजारसना समक्ष तो द्राक्षरस पिणा.

2 द्राक्षरसना सेवन करी राहिता तवय नबुखदनेस्सरनी हुकूम करा की, मना बाप नबुखद्रेस्सर यानी यरूशलेमाधलं मंदिरमाईन जी सोनारूपानं पात्रं आणेल शेतस ती लई या, म्हणजे मी, मना सरदार, मन्या बायका अनं उपबायका यासले त्यामाईन द्राक्षरस पिता ई.

3 तवय यरूशलेममाधलं देवना मंदिरना पवित्रस्थानमाईन आणेल सोनानं पात्रं त्या लिसन वनात; राजा, त्याना सरदार, त्याना बायका अनं उपबायका ह्या त्यानातीन द्राक्षरस पिनात.

4 त्यासनी द्राक्षरस पिसन सोनं, रूपं, पितळ, लोखंड, काष्ठ अनं पाषाण यासपाईन घडेल दैवतसना स्तवन करात.

5 त्याच येळले मानवी हातना बोटे प्रगट व्हयनात अनं त्यासनी दिवटनासमोर राजवाडाना भितना गिलावावर काहीतरी लिखं अनी हातना बोटे लिखी राहितात ती राजाना नजरमा पडना.

6 तवय राजाना तोंड पालटना अनं तो चितक्रांत व्हयना; त्याना कंबरना सांधा ढिला पडनात, अनी त्याना गुडघा लटपटू लागनात.

7 राजानी मोठा आवाजमा वरडीन सांगं, की, मान्त्रिक, खास्दी अनं दैवज्ञ यासले लिसन या. राजा त्या बाबेलना ज्ञानीसले बोलना, जो कोणी हाऊ लेख वाची अनं त्याना अर्थ माले सांगी त्याले जांभळा रंगना कपडा भेटी, त्याना गळामा सोनानं गोफ घालामा ई अनं तो राज्यमाधला तिन अधिपतीमाधला एक व्हई.

8 मंग राजानं सर्वा ज्ञानी पुरुष वाडामा वनात; पण त्यासले तो लेख वाचता वना नही अनी त्याना अर्थ राजाले सांगता वना नही.

9 तवय बेलशस्सर राजा भलता चिताक्रांत व्हयना, त्यानी मुद्रा पालटनी अनी त्याना सरदार घाबरनात.

10 राजा अनं त्याना सरदार यासना शब्द ऐकीन राणी भोजनगृहमा वनी. ती बोलनी, महाराज, सर्वकाळ जिवत राव्हा, आपली मननी तळमळ व्हवू देऊ नका; आपण आपलं तोंड उतरू देऊ नका.

11 पवित्र देवना आत्मा ज्यामा शे अस एक पुरुष आपला राज्यमा शे; आपला बापना कारकीर्दीमा प्रकाश, विवेक, अनं देवना ज्ञानसारखं ज्ञान हाई त्यानाठायी दखाई वनं; महाराज, आपला बाप नबुखद्रेस्सर राजा यानी त्याले ज्योतिषी, मान्त्रिक, खास्ती अनं दैवज्ञ यासना अध्यक्ष नेमेल व्हतं;

12 कारण उत्तम आत्मा ज्ञान, विवेक, स्वप्नना अर्थ सांगनं, कूट पश्र उलगडणं, कोडी उकलणं, यानासंबंधतीन ज्याले राजानी बेलटशस्सर अश नाव देल व्हतं तो दानीएल प्रवीण व्हता अस दखाई वनं; तर आते दानीएलले बलाईसन आणा म्हणजे तो अर्थ सांगी.

दानीएल लेखना अर्थ सांगस

13 तवय दानीएलले राजानापुढे आणात. राजा त्याले बोलना, मना बाप जो राजा त्यानी यहूदातीन पकडीन आणेल लोकसपाईन दानीएल तो तूच शे का?

14 मी तुनाबद्दल ऐकेल शे की देवना आत्मा तुना ठायी शे अनी बुध्दी, विवेक अनं उत्तम ज्ञान हाई तुना ठायी दखाई वनी शे.

15 आते हाऊ लेख वाचीन त्याना अर्थ करीसन माले सांगानं म्हणीन ह्या ज्ञानी अनं मान्त्रिक लोक मनापुढे आणात, पण त्याना अर्थ त्यासले सांगता वना नही.

16 मी तुनाबद्दल ऐकेल शे की, तुले स्वप्नना अर्थ सांगता येस अनं कोडी उकलता येतस; आते तुले हाऊ लेख वाचता ईसन त्याना अर्थ माले सांगता वना तर तुले जांभया रंगना कपडा भेटी, तुना गळामा सोनाना गोफ घालामा ई अनी तू राज्यमातीन तीन्ही अधिपतीमाधला एक व्हशी.

17 तवय दानीएलनी राजाले उत्तर दिधं की, तुना देणग्या तुनाजोडेच राहु दे, तुना बक्षीस दुसरा कोणले तरी दि टाक, पण मी हाई लेख राजाले वाचाडीन दखाडस अनं त्याना अर्थ करीसन त्याले सांगस.

18 हे राजा, परात्पर देवनी तुना बाप नबुखद्रेस्सर याले राज्य, महत्व, वैभव अनं महिमा हाई दिधी;

19 त्यानी त्याले मोठपण दिधा म्हणीन सर्वा लोके, सर्वा राष्ट्रसना अनं सर्वा भाषा बोलनारा लोके त्यानापुढे थरथर कापत अनं त्याले घाबरेत; वाटी त्याले तो ठार मारे अनं वाटी त्याले जिवत ठेये; वाटी त्याले तो थोर करे अनं वाटी त्याले तो नीच करे.

20 पुढे त्याना हृदय घमंडी व्हयना, अनं त्याना आत्मा कठोर व्हईन तो मुद्दामपणतीन वागना तवय त्याले त्याना राज्यपदवरतीन काढामा वना अनं त्याना वैभव हिराई लेवामा वना;

21 त्याले मनुष्यमाईन काढी टाकामा वना अनं त्याना हृदय पशूनासारखं व्हयना; तो रानगाढवसमा वस्ती कराले लागना; तो बैलनामायक गवत खाये अनं त्यानं शरीर आकाशमाधलं दहिवरतीन भिजत राहे. मानवी राज्यवर परात्पर देवनी सत्ता शे अनं तो त्यावर पाहिजे त्याले स्थापस, अस ज्ञान त्याले व्हसतोपावत तो अश राहिना.

22 हे बेलशस्सरा, तू त्याना पोर्या शे. हाई सर्वा तुले ठाऊक राहिसन तू आपला मन नम्र करात नही;

23 तर स्वर्गना प्रभुबरोबर तू उद्दामपणा करा; त्याना मंदिरमाधलं पात्र तुनापुढे आणेल शेतस; तू, तुना सरदार, तुनी बायको अनं उपबायको ह्या त्यामाईन द्राक्षरस पियेल शेतस अनी रूपे, सोनं, पितळ, लोखंड, काष्ठ अनं पाषण यासना घडेल दैवत, ज्यासले दखास नही, ऐकता येस नही अनं समजस नही, त्यासना तू स्तवन करात; पण ज्याना हातमा तुना प्राण शे अनं ज्याना स्वाधीन तुना सर्वा व्यवहार शेतस त्या देवले मान दिधा नही;

24 म्हणीन त्यानी ती हातनी बोटे धाडं अनं हाऊ लेख लिखा.

25 हाऊ लिखेल लेख असा शे: मने, मने, तकेल, ऊफारसीन.

26 याना अर्थ असा: मने म्हणजे देवनी तुना राज्यना काळ मोजीन त्याना अंत करेल शे.

27 तकेल म्हणजे तुले तागडीमा तोलात पण तू कमी भरनास.

28 पोरस म्हणजे तुनं राज्य विभागीसन मेदी अनं पारसी यासले देल शे.

29 तवय बेलशस्सरनी आज्ञा करावर त्यासनी दानीएलले जांभया रंगना कपडा घालात. त्याना गळामा सोनानं गोफ घालात अनं त्याना संबंघतीन बठीकडे व्दाही फिराई की हाऊ राज्यमातीन तीन्ही अधिपतीमाधला एक शे.

30 त्यास रातले खास्दीसना राजा बेलशस्सर याना वध व्हयना.

31 अनी दारयावेश मेदी हाऊ जोडेजोडे बासष्ट वरीसना व्हता राजा व्हयना.

सिंहना गुहामा दानीएल

1 दारयावेश राजानी आपला मजींप्रमाण आपला सर्वा साम्राजमा एकशेवीस प्रांताधिकारी नेमात;

2 त्यासनावर तीन अध्यक्ष नेमात, दानीएल त्यासनापाईन एक व्हता; राजानं काही नुकसान व्हावे नको म्हणीन प्रांताधिकारसनी आपला हिशोब त्या तिन्हीसले देवानं अस ठरायं.

3 दानीएल त्या अध्यक्षमा अनं प्रांताधिकारीसमा श्रेष्ठ ठरना. कारण त्याना ठायी उत्तम आत्मा वर्सी राहिता; त्याले सर्वा राज्यावर नेमी देवानं अस राजाना ईचार व्हता.

4 अस व्हतं तवय राज्यकारबारसंबंधतीन दानीएलविरुध्द काही निमित्त शोधाना प्रयत्न त्या अध्यक्षसनी अनं प्रांताधिकारीसनी चालाडं; पण त्यासले काही निमित्त किंवा दोष सापडना नही; कारण तो ईश्वरास राहीन त्याना ठायी काही चूक किंवा अपराध सापडना नही.

5 तवय त्या माणसे बोलनात, हाऊ दानीएलविरुध्द काही निमित्त काढता येवाव नही पण त्याना देवना नियमसंबंधतीन त्यानाविरुध्द काही निमित्त काढता वनं तर ते व्हई.

6 मंग ह्या अध्यक्ष अनं प्रांताधिकारी राजाकडे गोया व्हईसन वनात अनं त्याले बोलनात, दारयावेश महाराज, सर्वकाळ जिवत राव्हा.

7 राज्यमाधला सर्वा देशाध्यक्ष, नायब अधिपती, प्रांताधिकारी, मंत्री अनं सरदार यासनी असा ईचार करेल शे की अस एक राजाज्ञा व्हावे पाहिजे, अनं अशी कडक आज्ञा फिराई जावावे पाहिजे की, हे राजा तीस दिनपावत आपलाशिवाय कोणीबी देवना किंवा माणुसनी आराधना कोणी करी तर त्याले सिंहना गुहामा टाकानं.

8 तर महाराज, हाई आज्ञा मंजूर करा, फर्मानवर सही करा म्हणजे मेदी अनं पारसी यासना कधी न पलटनारा कायदाना व्यवस्थाप्रमाणं हाऊ ठराव पलटावू नही.

9 तवय दारयावेश राजानी फर्मानवर अनं आज्ञापत्रवर सही करी.

10 ह्या फर्मावर सही व्हायेल शे असं दानीएलनी ऐकं तवय तो आपला घर गया; त्याना खोलीन्या खिडक्या यरूशलेमन्या दिशाकडे राहीन उघड्या व्हत्यात; त्यानी आपला रोजना प्रमाणं दिनमा तीनदावं गुडघा टेकीन प्रार्थना करी अनं आपला देवना धन्यवाद करा.

11 त्या येळले त्या माणसे गोया व्हईसन वनात तवय तो दानीएल आपला देवनी प्रार्थना अनं ईनंती करी राहिना शे असं त्यासले दिसनं.

12 तवय त्या राजा जोडे जाईन त्यानी फिरायेल आज्ञाविषय त्याले बोलनात, महाराज, तीस दिनपावत जो कोणी आपलाशिवाय कोणा देवनी किंवा माणुसनी आराधना करी त्याले सिंहना गुहामा टाकानं अशी आज्ञा आपण फिरायेल शे ना? राजानी उत्तर दिधं की, मेदी अनं पारसी यासना न बदलनारा कायद्याप्रमाणं हाई निश्चित ठरायेल शे.

13 तवय त्या राजाले बोलनात, महाराज, धरी आणेल यहूदीसपाईन तो दानीएल आपलाले अनं आपण सही करेल आज्ञाले मानस नही; तर तो नेहमी तीनदावं आपला देवनाजोडे प्रार्थना करस.

14 हाई शब्द ऐकीन राजा भलता खिन्न व्हयना, अनी दानीएलना बचाव कराना तो ईचार कराले लागना; त्याना बचाव करानं म्हणीन त्यानी सुर्य मावळस तोपावत प्रयत्न करा.

15 मंग त्या माणसे राजाकडे जमाव करीसन वनात अनं त्याले बोलनात, हे राजा हाई ध्यानमा आण: मेदी अनं पारसी यासना अशा कायदा शे की, राजानी करेल आज्ञा किंवा नियम बदलता येवाव नही.

16 त्यानावर राजानी आज्ञावरीन दानीएलले आणीसन सिंहसना गुहामा टाकात. राजा दानीएलले बोलना, ज्या देवनी तू कायम उपासना करस तो तुले सोडाई.

17 त्यासनी एक दगड आणीसन गुहाना दारवर ठेई; अनी राजानी आपला मुद्रना अनं आपला सरदारसना मुद्रसना तिनावर शिक्का करात; तो अश करता की दानीएलना बाबत काहीएक फेरबदल व्हावे नको.

18 नंतर राजा आपला महालमा गया, त्यानी ती रात उपशमाच काढी; त्यानासमोर वाघ आणात नही; त्यानी झोप उडनी.

19 मंग राजा मोठा पहाटमाच उठीन लगेच सिंहना गुहानाजोडे गया.

20 तो गुहानाजोडे दानीएलकडे जाईन शोकना आवाजतीन ओरडीन बोलना, हे दानीएल, जिवत देवना सेवक, ज्या देवनी उपासना तू कायम करस त्याले सिंहपाईन तुले सोडवता वन शे का?

21 दानीएल राजाले बोलना, महाराज, सर्वकाळ जिवत राव्हा.

22 मना देवनी आपला देवदूत धाडीसन सिंहसना तोंडं बंद करेल शेतस, त्यासनी माले काहीच अपाय करात नही; कारण त्या देवनासमोर मी निरपराधी ठरनू; अनं महाराज आपलाबी मी काही अपराध करात नही.

23 तवय राजा भलता आनंदीत व्हईसन आज्ञा करी की, दानीएलले गुहानाबाहेर काढा. त्याले गुहाना बाहेर काढावर तो त्याले काही इजा व्हवानं काहीच दखायनं नही, कारण त्याना आपला देववर भरवसा व्हता.

24 तवय ज्या माणसंसनी दानीएलवर आरोप आणेल व्हता, त्यासले राजानी आज्ञावरीन धरी आणात अनी त्यासले अनं त्यासना बायका पोरयासले सिंहना गुहामा टाकात; तवय त्या गुहाना तळनाजोडे पोहचतस तेना अगोदर सिंहसनी सर्वासना हाडसना चुराडा करात.

25 मंग पृथ्वीवरला सर्वा लोकसले, सर्वा राष्ट्रसले अनं सर्वा भाषा बोलनारा लोकसले, दारयावेश राजानी अश लिखीसन कळाव की, तुमले शांती भेटो.

26 मी फर्मावस की, मना साम्राजना सर्वा हद्दीमाधला लोकसनी दानीएलना देवनापुढे थरथर कापीसन त्यानं भय धरानं, कारण तो जिवत देव शे; तो सर्वकाळ जोडे शे; त्यानं राज्य अविनाशी अनं त्यानं प्रभुत्व अनंत शे;

27 ज्यानी दानीएलले सिंहना पंजासमाईन सोडाय तोच बचाव करनारा अनं मुक्तीदाता शे; तो स्वर्ग अनं पृथ्वीवर चिन्ह अनं चमत्कार घडवनारा शे.

28 हाऊ दानीएल दारयावेशना राज्यमा अनं कोरेश पारसी याना काळमा समृद्ध व्हयना.

7

दानीएलले पडेल चार प्राणीसना स्वप्न (7:1-12)

1 बाबेलना राजा बेलशस्सर याना काळना पहिला वरीसले दानीएल आपला पलंगवर पडेल व्हता तवय त्याले स्वप्न पडनं अनं त्याना डोकामा दृष्टांत घोळाले लागना; मंग त्यानी ते स्वप्न लिखी टाकात अनं त्याना सार कथन करात.

2 दानीएलनी सांगं, मी रातले दृष्टांतमा दखा तो चारी दिशाना वारा महासागरवरीन सुटनात.☆

3 अनी भिन्नभिन्न अश चार मोठं प्राणी समुद्रमाईन बाहेर निघनात.

4 पहिलं सिंहनासारखा राहिसन त्याले गरूडना पंख व्हतात, मी दखी रूहार्तु तवय त्याना पंख उपटीन त्याले जमिनवरीन उचलामा वना; त्याले मानवप्रमाणं दोन पायसर उभा करात; त्याले मानवना हृदय दिधं.

5 मी आखो दखा की दुसरं एक जनावर अस्वलनासारखं व्हतं; ते एक आंग वर करीन उभा राहिना, त्यानी आपला तोंडमा, आपला दातसमा तीन फासोळ्या धरेल व्हतात; लोक त्याले बोलनात, ऊठ, भरपुर मास खाय.

6 त्यानानंतर मी दखा तवय आखो एक जनावर चित्यानासारखं दखायना; त्याना पाठवर पक्षीसना चार पंख व्हतात, त्या प्राणीसले चार मुंडकाबी व्हतात; त्यासले अधिकार देल व्हता.

7 त्यानानंतर मी रातना दृशंतमा दखा, तवय एक चवथा प्राणी विक्राळ भयानक अनं भलता बळकट अश व्हतं; त्याले मोठमोठं लोखंडी दात व्हतात; ते सर्वा काही चाईसन त्याना चुरा करे अनं उरेल आपला पायखाल चेंदे; ते अगोदरना प्राणीसपेक्षा येगळं व्हतं; अनी त्याले दहा शिंग व्हतात.

8 मी त्या शिंगे टक लाईन दखी र्हाईतु, दखा, त्यासनामा अजुन एक धाकला शिंग निघना; त्यानामुये अगोदरना शिंगसपाईन तीन समूळ उपटाई गयात; अनी त्या शिंगले मानुसना डोळासनागत डोळा व्हतात, अनं त्याले मोठमोठा गोष्टी बोलनारा तोंड व्हतात.✧

सर्वकाळ राहनारानं दर्शन

9 मी दखी र्हाईतु तवय आसनं मांडामा वनात अनी एक पुराणपुरुष आसनारूढ व्हयना; त्याना पेहेराव बर्फनासारखा ढवया व्हता, त्याना डोकाना केस स्वच्छ लोकरनासारखं व्हतात; त्याना आसन प्रत्यक्ष अग्निज्वालामय व्हतात, अनं त्या आसना चक्र धगधगीत अग्नीरूप व्हतात.✧

10 त्यानासमोरतीन अग्नीप्रवाह वाही राहिता; हजारो लोक त्यानी सेवा करी राहितात, लाखो लोक त्यानासमोर उभा व्हतात; न्यायसभा भरनी; व्ह्या उघडामा वन्यात.✧

11 त्या येळले त्या शिंगमाईन निघेल मोठा शब्द ऐकीन मी दखी र्हाईतु तवय त्या प्राणीना वध करामा वना; त्याना शरीर छिन्नभिन्न करामा वना; अनं ते जाळी टाकानं म्हणीन आग्निमा टाकामा वना; एवढं मी दखं.

12 बाकीना प्राणीसनाविषयी सांगशात तर त्यासना अधिकार काढी लेवामा वना; तरी काही मुदतपावत काही काळपावत त्यासना प्राण वाचाडामा वना.

13 ✧तवय मी रातना दृशंतमा दखा तो आकाशमाधला ढगवर आरूढ व्हईसन, मानव पुत्रसारखा कोणी वना, तो त्या पुराण पुरुषकडे वना अनं त्याले त्यासनी त्यानाजोडे आणा.

14 ✧सर्वा लोक, सर्वा राष्ट्रे अनं सर्वा भाषा बोलनारा लोक, यासनी त्यानी सेवा

✧ 7:8 7:8 प्रकटीकरण 13:5,6 ✧ 7:9 7:9 प्रकटीकरण 20:4; 1:14 ✧ 7:10

7:10 प्रकटीकरण 5:11; प्रकटीकरण 20:12; निर्गम 7:10 ✧ 7:13 7:13 दानीएल 7:13;

मत्तय 24:30; 26:64; मार्क 13:26; 14:62; लूक 21:27; प्रकटीकरण 1:7,13; 14:14

✧ 7:14 7:14 दानीएल 7:14; प्रकटीकरण 11:15

करानी म्हणीन त्याले प्रभुत्व, वैभव अनं राज्य हाई दिधी; त्यानं प्रभुत्व अक्षय अनं अढळ शे; त्यानं राज्य अविनाशी शे.

दृष्टांतना अर्थ

15 मंग मना दानीएलना जीव मनाठायी घाबरी गया; मना डोकामा घोळनारा दृष्टांतमुये मी चिंताक्रांत व्हयनु.

16 जोडे उभा राहनारासपाईन एकनाजोडे गवु अनं हाई गोष्टना मर्म त्याले ईचारं, तवय त्यानी माले ते सांगं अनं या सर्वा गोष्टीसना अर्थ माले समजाडीसन सांगा.

17 *ती मोठमोठी चार प्राणी पृथ्वीवर उदयमा येनारा चार राजा शेतस.

18 ☆तरी पन परात्पर देवना ज्या पवित्र जन त्यासले राज्य प्राप्त व्हई; ते राज्य सर्वकाळ युगानुयुग, त्यासना ताबामा राही;

19 मंग ते चौथा प्राणी, जे बाकीनासपेक्षा भिन्न राहीसन भलतं विक्राळ व्हतं, ज्याना दात लोखंडना अनं नखं पितळना व्हतं, जे सर्वा काही चाईसन त्याना चुरा करे अनं उरेल आपला पायनाखाल चेंदे, त्याना काय ते समजाले पाहिजे म्हणीन मी इच्छा करी.

20 त्याना डोकाले दहा शिंग राहीसन अजुन एक शिंग निघना त्यानामुये तीन शिंग उपटीसन पडनात; ह्या शिंगले डोळा अनं मोठमोठा गोष्टी बोलनारा तोंड राहीन ते आपला बरोबरना इतर शिंगसपेक्षा लठ्ठ दखाई राहितात; या सर्वासनं मर्म काय शे ते समजाले पाहिजे म्हणीन मी इच्छा करी.

21 ☆मी दखा तो त्या शिंगनी पवित्र जनससंगे युध्द करात, अनं त्यानं त्यासनावर कब्जा व्हयनं.

22 ☆शेवट पुराणपुरूष वना तवय परात्पर देवना पवित्र जनसले न्याय भेटना अनी त्या पवित्र जनसले राज्यना स्वामित्व भेटाना समय वना; यानंबी मर्म समजाले पाहिजे म्हणीन मी इच्छा करी.

23 त्यानी सांगं, की चौथा प्राणी हाऊ पृथ्वीवर चौथा राज्य व्हई; ते इतर राज्यसपेक्षा भिन्न व्हई; ते सर्वा पृथ्वीले ग्रासी टाकी, तिना तुकडं करीन चुरा करी.

24 ☆आते दहा शिंगसबद्दल ईचारशी तर त्या राज्यमाईन दहा राजे निघतीन अनं त्यानानंतर आखो एक राजा निधी; तो त्या पुर्वीना राजासपेक्षा भिन्न राहिसन तिन्ही राजासले पादाक्रांत करी.

* 7:17 7:17 राजा ☆ 7:18 7:18 प्रकटीकरण 22:5 ☆ 7:21 7:21 प्रकटीकरण 13:7 ☆ 7:22 7:22 प्रकटीकरण 20:4 ☆ 7:24 7:24 प्रकटीकरण 17:12

25 ☆तो परात्पर देवनाविरुद्ध गोष्टी बोली अनी परात्पर देवना पवित्र जनसले जेर करी; तो नेमेल सणमा अनं घाली देल नियमसना बदल कराले दखी; साडेतीन वरीसपावत ते त्याना कबजामा राहतीन;

26 पण न्यायसभा भरी, त्याना प्रभुत्व काढी लेतीन, त्याना नाश करतीन अनं त्याना कायमना नायनाट करतीन.

27 ☆राज्य, प्रभुत्व अनं सर्वा आकाशखालना राज्यसना वैभव हाई परात्पर देवनी प्रजा जे पवित्र जन यासले देवामा ई; त्यासनं राज्य अनंतकाळन शे, सर्व सत्ताधीश त्यानी सेवा करतीन, त्याना आज्ञा मानतीन.

28 हाई गोष्टना कथन आठे समाप्त व्हयनं, मी दानीएल ह्या ईचारसमुये व्याकुय व्हयनु, अनी मना तोंड उतरनं; तरी मी हाई सर्वा आपला मनमा ठेवात.

8

दानीएलले एडका अनं बकरा यासना दृष्टांत

1 मी जो दानीएल त्या माले पहिले दृष्टांत व्हयेल व्हता, त्यानानंतर बेलशस्सर राजाना काळना तिसरा वरीसले माले परत दृष्टांत व्हयना.

2 मी दृष्टांतमा दखा तो माले अश दखायनं की मी एलाम परगणामाधला शूशन राजवाडामा शे; अजून दर्शनमा मी दखा तो मी उलई नदीना किनारवर शे.

3 मी डोळा वर करीन दखा तो माले नदिनासमोर दोन शिंगसना एक एडका दखायना; ती दोन्ही शिंग मोठा व्हतात; त्यानामाधला एक दुसरापेक्षा मोठं राहिसन मांगेन निघेल व्हतं.

4 तो एडका पश्चिमले, उत्तरले अनं दक्षिणले धडक मारी राहिना शे अश मी दखं; कोणतच पशु त्यानासमोर उभा राहिना नही, अनं त्याना तडाकामाईन एखादाले सोडावाना कोणलेच सामर्थ्य नव्हतं; तो आपला मनमा ई तसं करे, अश तो बळकट व्हयना.

5 मी ईचार करी राहितू तो दखा, पश्चिम दिशाकडीन एक बकरा सर्व पृथ्वी आक्रमन करीसन वना; तो ई राहिता तवय त्यानी जमिनले पाय लावात नही; त्या बकराना डोळासना मधोमध एक ठळक शिंग व्हतं.

6 मी ज्या दोन शिंगसना एडका नदीनासमोर उभा राहेल दखा व्हता त्यानाकडे तो बकरा गया; त्यानी आपलं सर्वा बळ लाईसन जोरमा त्याले धडक मारी.

7 मी दखा तो त्या एडकाजोडे गया, अनं त्यानी क्रोधतीन खवळीसन त्या एडकाले धडक मारी अनं त्याना दोन्ही शिंग मोडी टाकात; त्यानापुढे टिकाव धरानी त्या एडकाले शक्ती नव्हती; त्या बकरानी त्याले जमिनवर पाडीसन तुडावं; त्या एडकाले त्याना हाततीन सोडावाना कोणलेच सामर्थ्य नव्हतं.

8 तो बकरा भलता मोठा व्हयना; तो बळकट व्हयना तवय त्याना मोठं शिंग मुडनात अनी त्यानाऐवजी त्याले चार बाजूले चार ठळक शिंग फुटनात.

9 त्यानामाधलं एक शिंगमाईन एक धाकलं शिंग निघना; अनं ते दक्षिणले, पुर्वले अनं त्या वैभवी देशकडे वाढत गया.

10 ☆त्यानी वाढ आकाशपावत व्हईसन तो आकाशमाधलं सेनासंगे लढू शकस काही तारासपाईन काहीसले त्यानी जमिनवर पाडीसन तुडावं.

11 एवढच नही तर त्या गणासना अधिपतीसोबत तो स्पर्धा कराले लागना; त्याले कायम होत राहेत यज्ञयाग त्यानी बंद करात, अनी त्यानं पवित्रस्थान पाडी टाकं.

12 लोकसना पातकसमुये ते सैन्य नित्यासना यज्ञयगनासोबत त्याना स्वाधीन करामा वनं; त्यानी सत्य मातीमा मियाडं; त्यानी आपलं मनोरथ सिध्दीस आणात.

13 तवय मी एक पवित्र पुरुषसले बोलतांले ऐकं; दुसरा एक पवित्र पुरुष त्या बोलनाराले सांगं, हाऊ नित्याना यज्ञयाग, नाश करनारं पातक, पवित्रस्थान अनं सैन्य हाई पायनाखाल तुडवांनं, हाऊ दृष्टांतमा दखेल गोष्टी कोठपावत चालतीन?

14 तो माले बोलना, दोन हजार तीनशे दिन; त्यानानंतर पवित्र स्थाननी शुध्दि व्हई.

गब्रीएलनाद्वारा दर्शनना अर्थ स्पष्ट व्हस

15 मंग अश व्हयनं की मी दानीएलनी हाऊ दृष्टांत दखा तवय त्याना अर्थ काय शे हाई समजाना मी प्रयत्न कराले लागनू तो दखा, मनुष्यरूपधारी अश एकले मी मनासमोर उभा राहेल दखा.

16 ☆उलई नदीना दोन किनारासमाईन मी मनुष्यवाणी ऐकी ती अशी गब्रीएला, या पुरुषले हाऊ दृष्टांत समजाडीसनं सांगं.

17 तवय मी उभा व्हतू तंठे तो मनाजोडे वना; तो वना तवय मी घाबरीन पालथा पडनू; तो माले बोलना, हे मानवपुत्र, हाऊ दृष्टांत समजी ले; कारण हाऊ शेवटना काळनाविषयीना शे.

18 तो मनासोबत बोली राहिता मी जमिनवर पालथा पडनू अनं माले गाढ निद्रा लागनी; पण त्यानी माले स्पर्श करीन उभा करं.

19 तो बोलना, दखा, कोपना शेवटना काळमा काय व्हई हाई मी तुले सांगस; कारण नेमेल अंतसमयना संबंधतीन हाऊ दृष्टांत शे.

20 दोन शिंग राहेल एडका तू दखा; ते मेदय अनं पारस यासनं राजे.

21 तो दांडगा बकरा ग्रीसना राजा; त्याना डोळाना मधोमध राहेल मोठं शिंग हाऊ पहिला राजा.

22 एक शिंग मुडीन त्याना जागे चार शिंग निघनात याना अर्थ अश की त्या राज्यमाईन चार राज्यसना उदय व्हई; मंग त्याना बळ पहिला राज्यना इतलं रावावु नही.

23 त्या राज्यसना शेवट जोडे ईसन पातकीसना पापना घडा भरना म्हणजे तठे एक हट्टी, दुष्ट अनी कपटी असं राजा उभा राही.

24 त्यानी सत्ता महान व्हई; पन ती अशी त्याना स्वताना पराक्रमतीन व्हावु नही; तो विलक्षण नाश करी. तो जे काही करी त्यानामा त्याना विकास व्हई अनी आपला मनोरथ सिध्दमा आणी; तो समर्थ अनं पवित्र लोकसना नाश करी.

25 तो आपला कपटतीन आपला हातनी कारस्थानं सिध्दीमा नेई; तो उन्मत व्हईन निर्भय असेल बराच लोकसना नाश करी; तरी पन त्यानावर कोणाच हात न पडता तो नाश व्हई जाई.

26 हाऊ जो संध्याकाळ अनी सकाळना दृष्टांत सांगात तो खरा शे; हाऊ दृष्टांत गुप्त ठेव, कारण तो दीर्घकाळले लागु शे.

27 तवय मज दानीएलले जाग वनी अनं मी काही दिन आजारी पडनु; त्यानानंतर मी उठीन राजानं कामकाज कराले लागनु. हाऊ दृष्टांत दखीन मी कावराबावरा व्हयनु; पन तो कोनलेच समजना नही.

9

आपला लोकसकरता दानीएलनी प्रार्थना

1 मेदय वंशमाधला अहश्चेरोशना पोर्ग्या दारयावेश खास्दीसना देशवर राजा व्हता त्याना काळना पहिला वरीसले.

2 ✨माले दानीएलले शास्त्रग्रंथवरीन समजनं की, यस्शेलमना ओसाड दशेना काळ पुरा व्हावाले सत्तर वरीस लागतीन, अश परमेश्वरनं वचन यिर्मया संदेशले प्राप्त व्हयेल व्हतं.

3 हाई जाणीसन मी आपलं तोंड प्रभु देवकडे लाईसन प्रार्थना, विनवण्या, उपास, गोणताट नेसणं अनं आंगवर राख उधळनं हाई सुरू करं.

4 मी आपला देव परमेश्वर यानी प्रार्थना करीसन पापांगीकार करा तो अश: हे प्रभो, हे थोर अनं भयावह देवा, ज्या तुनावर प्रेम करतस अनं तुना आज्ञा पाळतस त्यासनाबरोबर तू आपला करार पाळीन त्यासनावर दया करस;

5 आम्हीन पाप करात, वाईट प्रकारतीन वागनुत, दुष्टतेना वर्तन करात; बंड करात, तुना विधि अनं तुना निर्णय यासनापाईन आम्हीन वळनुत.

6 तुना सेवक ज्या संदेश त्यासनी तुना नावतीन आमना राजा, सरदार, वडील अनं देशना सर्वा लोके यासले सांगं ते पण आम्हीन ऐकात नही.

7 हे प्रभो, न्यायत्व काय ते तुनाच ठायी शे; पण आमनं तोंड लज्जीत व्हयेल शेतस; यहुदानं लोके, यस्शेलमना निवासी लोके अनी जोडे अनं दूर राहनारा सर्वा इझ्राएल लोक, यासनी तुनाविरुध्द पाप करामुये तू त्यासले येगयेगळा देशमा हाकली दिधं, त्या सगयासना तोंडे लज्जीत व्हयेल शेतस.

8 हे प्रभो, आमना राजे, आमना सरदार, आमना पुर्वज यासना तोंड लज्जीत व्हयेल शेतस, कारण आम्हीन तुनाविरुध्द पाप करेल शे.

9 आमना देव प्रभु दयेना अनं क्षमाना सागर शे; आम्हीन त्यानाबरोबर बंड करात.

10 अनी आमना देव परमेश्वर यानी आपला सेवक ज्या संदेश यासनाद्वारे आमनापुढे ठेयेल त्याना नियमशास्त्राप्रमाणे वर्तनसंबंधातीन आम्हीन त्यानी वाणी ऐकी नही.

11 ✨सर्वा इझ्राएल लोकसनी तुना नियमशास्त्रना उल्लंघन करेल शे; त्यासनी तोंड फिराईन तुनी वाणी ऐकी नही; म्हणीन आमनावर शापना वर्षाव व्हयेल शे; देवना सेवक मोशे याना नियमशास्त्रमा लिखेल शपथप्रमाणे व्हयेल शे; कारण आम्हीन त्यानाविरुध्द पाप करेल शे.

12 त्यानी आमनावर मोठं संकट आणेल शे; जे वचने तो आमनाविरुध्द अनं आमना न्याय करनारा न्यायधीशनाविरुध्द बोलना ती त्यानी समक्ष आणी देयल शे; यस्शेलमवर जशी विपत्ती वनी तशी सर्वा जगवर कधी वनी नही.

13 मोशेना नियमशास्त्रमा लिखेलप्रमाणं हाई सर्व विपत्ती आमनावर येल शे; तरी आपला अधर्मपाईन मांगे फिरान अनं तुना सत्यना उमज पडाले पाहिजे म्हणीन आम्हीन आमना देव परमेश्वर यानी काकळूत करी नही;

14 त्यानामुये परमेश्वर हाई विपत्ती आमनावर आनाले संधी दखी राहिना शे; कारण आमना देव परमेश्वर ज्या कृत्ये करस ती न्याय शेतस, पण आम्हीन त्यानी वाणी ऐकी नही.

15 आते हे प्रभु, आमना देव, तू आपला सामर्थ्यवान हाततीन मिसर देशमाईन आपला लोकसले बाहेर आणात अनं आजनामायक आपला महिमा वाढावं आम्हीन पाप करेल शे; आम्हीन दुष्टाईतीन वागेल शेतस.

16 हे प्रभु, आपला सर्वा न्यायकृत्यसप्रमाणं यरूशलेम नगरीवरना, तुना पवित्र पर्वतवरना, आपला क्रोध अनं संताप दूर कर; आमना पापसमुये अनं आमना पुर्वजसना दुष्कर्मसमुये यरूशलेम अनं तुना लोके आजुबाजूना सर्वासले निंदाणा विषय व्हयेल शेतस.

17 त्यामुये आते, हे आमना देवा, आपला सेवकनी प्रार्थना अनं विनवणी ऐक; तुना ओसाड पडेल पवित्रस्थानवर आपला मुखप्रकाश पाड; हे प्रभु, तू आपला नावतीन हाई कर.

18 हे मना देवा, कान दे, ऐक; आपला डोळा उघडीन आमना व्हयेल विध्वंस दख अनं तुना नाव ज्या नगरले देल शे ते दख; आम्हीन आमना विनवण्या आमना धार्मिकतेस्तवमुये नही तर तुना विपुल करूणास्तव तुनापुढे मांडतस.

19 हे प्रभु, ऐक; हे प्रभु, क्षमा कर; हे प्रभु, ऐक, कार्य कर; उशीर लावू नको; हे मना देवा, तुना नगर अनं तुना लोके यासले तुनं नाव देल शे; म्हणीन तुनाच नावतीन हाई मांगस.

गब्रीएलनी भविष्यवाणीले समजनं

20 मी बोली राहितू अनं प्रार्थना करी राहितू, तवय मना पाप अनं मना लोके इन्नाएल यासना पाप कबुल करी राहितू अनी मना देवना पवित्र पर्वतकरता मना देव परमेश्वर यानाकडे विनवणी करी राहितू तवय,

21 ☆अश प्रार्थनना शब्द मी बोली राहितू तवय जो पुरुष गब्रीएल, दृष्टंतना आरंभले मी भलता व्याकुळ व्हयेल व्हतु तवय मना नजरमा पडना व्हता, तो संध्याकाळना यज्ञना येळले मनाजोडे वना.

22 त्यानी मनासोबत भाषण करीसन माले समज दिधा. तो बोलना, हे दानीएल, मी तुले बुध्दी दिसन चतुर कराकरता येल शे.

23 तुना प्रार्थनाले सुरवात व्हताच आज्ञा व्हयनी, ती तुले सांगाले मी येल शे; कारण तू परमप्रिय शे; तर ह्या गोष्टीना ईचार कर अनं हाऊ दृष्टांत समजी ले.

24 आज्ञाभंगनी समाप्ती व्हावे पाहिजे, पातकसना नाश कराना, अधर्मबद्दल प्रायश्चित करानं, सनातन धार्मिकता उदयमा आणानं, दृष्टांत अनं संदेश मुद्रित करानं अनी जो परमपवित्र त्याले अभिषेक करानं, हाई घडी येवाकरता तुना लोके अनं तुनं पवित्र नगर यानाबद्दल सत्तर सप्तके ठरेल शेतस.

25 हाई कळाले पाहिजे म्हणीन समजी ले की यस्शेलमना परत उभारनी करानी आज्ञा व्हावापाईन अभिषिक्त, अधिपती, अश जो तो येईपावत सात सप्तकसना अवकाश शे अनं वरीसना बासष्ट सप्तके लोटावर संकटना काळ राहीनबी नगर, रस्ता अनं खंदक यासनासंगे बांधतीन.

26 वरीसना बासष्ट सप्तके संपावर अभिषिक्तना वध व्हई, अनं त्याले काही उरावू नही; अनी जो अधिपती ई त्याना लोके नगर अनं पवित्रस्थान उध्वस्त करतीन; त्याना अंत पुरतीन व्हई; युध्द अंतपावत चाली; सर्वा काही उजाड व्हवानं ठरेल शे

27 ☆तो पुष्कळ लोकसनाबरोबर वरीसना एक सप्तकना पक्का करार करी; धर्म सप्तकपावत तो यज्ञ अनं अन्नबलि बंद करी; नाश करनारा अमंगळना पंखसवर आरूढ व्हईसन ई अनं ठरेल समाप्तीपावोत नाश करनारासवर देवना कोपना वर्षाव व्हई.

10

दानीएलनी टायग्रीस नदीवर दखेल दृष्टांत

1 पारसाना राजा कोरेश याना काळना तिसरा वरीसले बेलटशस्सर हाई नाव भेटेल दानीएलले एक गोष्ट प्रगट व्हयनी; ती गोष्ट सत्य राहीसन मोठा युध्दनाविषयी व्हती; त्याले ती गोष्ट समजनी; त्या दृष्टांतना अर्थ त्याले समजंन.

2 त्या दिनसमा मी दानीएल संबंध तीन आठवडा शोक करत रहायनु.

3 तीन संबंध सप्तके संपच तोपावत मी स्वादिष्ट अन्न अजुबात खादं नही, मांस अनं द्राक्षरस हाई मना तोंडमा गया नहीत अनी मी डोकाले तेल लावात नही.

4 पहिला महिना चोवीसावा तारीखले महानदी हिंदकेल हिना किनारले मी व्हतु.

5 ✨मी डोळा वर करीन दखा तवय तागना कपडा घालेल अनी कमरले उफाज देशना शुध्द सोनाना पट्टा घालेल अश एक पुरुष मना नजरमा पडना.

6 त्यानं शरीर सुवर्नमणीनागत राहिसन त्यानं तोंड विजनासारखं व्हतं त्याना डोळा पेटेल दिवानासमान व्हतात, त्याना हातपाय उज्वल पितळनासारखं व्हतं अनी त्याना शब्दना आवाज एखादा समुदायना आवाजनासारखं व्हता.

7 मी दानीएलनी एकटानी तो दृष्टांत दखा; मनासंगे राहेल माणसंनी तो दृष्टांत दखात नही; तरी त्यासले मोठी भिती वाटनी अनी कोठेतरी लपानं म्हणीन त्या पळनात.

8 मंग मी एकटाच राहिनू अनं हाऊ मोठा दृष्टांत दखा; मनामा काहीच बळ उरना नही, मी अशक्त व्हईसन मृतप्राय व्हयनु; माले काहीच शक्ती राहिनी नही.

9 तरी त्याना शब्दना आवाज मना कानमा पडना; मी त्याना शब्दना आवाज ऐका तवय मी जमिनवर पालथा पडनू अनं माले गाढ झोप लागनी.

10 तवय दखा, एक हातनी माले स्पर्श करा, त्याना योगमुये मी गुडघा अनं तळहात जमिनवर टेकीसन थरथर कापत राहिनू.

11 तो माले बोलना, हे दानीएल, परमप्रिय पुरुषा, मी तुले सांगस ते शब्द समजी ले; नीट उभा राय; कारण माले आते तुनाकडे धाडेल शे; तो मनासंगे अश बोलना तवय मी थरथर कापीसन उभा राहिनू.

12 तो माले बोलना, दानीएला, भिऊ नको; कारण ज्या दिनले तू समजी लेवाले, अनं आपला देवनापुढे नम्र व्हवाना निश्चय करा त्याच दिनले तुनं शब्द ऐकामा वना; त्या तुना शब्दसवरीन मी येल शे.

13 ✨पारसाना राज्यना अधिपति एकवीस दिन माले आडवा वना; तवय दखा; मुख्य अधिपतीसपाईन एक मीखाएल मना साहाय्य कराले वना; अनं मी पारसना राज्यसना जोडे राहिनू.

14 आते या अंतना दिनसमा तुना लोकसना काय व्हई हाई तुले समजाडाले मी येल शे; कारण जो दर्शन तु दखेल शे तो पुरा व्हाले आखो बराच काळ शे.

15 याप्रमाणे तो हाऊ शब्द मनासंगे बोलावर मी जमिनकडे आपलं तोंड करीसन गप्प राहिनू;

16 तवय दखा, मानवपुत्रसारखा एकनी मना ओठले स्पर्श करा; तवय मी आपलं तोंड उघडीसन जो मनासमोर उभा व्हता त्याले सांगं, हे मना स्वामी, हाऊ दृष्टांतघाई माले क्लेश व्हईसन मी व्याकूळ व्हयनु शे अनं मनामा काहीच बळ उरनं नही.

17 स्वामी महाराज, मी तर आपला सेवक, मना स्वामीनासोबत बोलानं सामर्थ्य माले कोठेन? माले तर काहीच बळ राहिनं नही; मनामा दम राहिना नही.

18 तवय माणुसनासारखा दखावनारा एकनी माले स्पर्श करीसन मनामा बळ आना.

19 तो बोलना, परमप्रिय मानव, भिऊ नको; तुले शांती असो, हिंमत धर, नेट धर, तो मनासोबत बोलना, तवय माले शक्ती वनी अनं मी बोलनू, मना स्वामी, तू आते बोलानं, कारण तू मनामा हिंमत आणेल शे.

20 मंग तो बोलना, मी तुनाकडे काबर येल शे हाई तुले माहित शे का? आते मी पारसाना अधिपतीनासंगे लढाले जास; मी गवू म्हणजे ग्रीसना अधिपती ई.

21 सत्यलेखमा जे लिखेल शे ते तुले प्रगट करस; त्यासनासोबत सामना करामा तुमना अधिपती मीखाएल देवदूत यानाशिवाय दुसरा कोनाच माले साहाय्य नही शे.

11

1 दारयावेश मेदी याना काळना पहिला वरीसले त्यानी मजबुती कराले अनं त्याले शक्ती देवाले मी उभा रहायनू.

मिस्र देशना अनी सिरीया देशना राजा

2 आते मी तुले खरं काय ते दखाडी देस. दख, पारस देशमा तीन राजे उत्पन्न व्हेतीन; चौथा त्या सर्वासपेक्षा धनवान व्हई; तो आपला धनना योगतीन बलवान व्हयना म्हणजे तो सर्वासले ग्रीसना राजानाविरुद्ध उठाडी.

3 अजून एक बलवान राजा उत्पन्न व्हई, तो आपली सत्ता भलता गाजाडी अनी आपला मनले ई तश करी.

4 तो उदयमा वना किंवा न वना तवयच त्यानं राज्य मोडीसन चार दिशासमा त्यानं विभाग व्हेतीन; तरी त्याना संततीना वाटाले काहीच येवाव नही, अनं त्या राजाना विस्तार पुर्वीप्रमाण रहावाव नही; कारण त्याना राज्यना नाश करीसन ते त्याना संततीले सोडीन इतरासले देवामा ई.

5 दक्षिणना राजा बलवान व्हई अनी त्याना एक सरदार त्यानापेक्षाबी बलवान व्हईसन त्याले राज्य प्राप्त व्हई; त्यानं राज्य मोठं व्हई.

6 काही वरीसनी मुदत भरावर त्यासना आपसमा मिलाफ व्हई; दक्षिणना राजानी पोर उत्तरना राजाकडे करारमदार कराले जाई; तरीपण तिनं बाहबल कायम रहावाव नही अनी तो अनं त्यानं बाहबलबी टिकावू नही; तर त्या स्त्रीले ज्यासनी आणात, ज्यानी तिले जन्म दिधा अनं ज्याने त्या काळामा तिले बळ पुरावं त्यानासंगे ती नष्ट व्हई.

7 तरी तिना कुळमाधला एकजन त्याना पदवर विराजमान व्हई; तो तिनी जागा ली सैन्यससंगे उत्तरना राजाना गडमा प्रवेश करी अनी त्यासनाबरोबर युध्द करीसन यशस्वी व्हई.

8 तो त्यासनी दैवते, ओतीव मुर्ति, अनी त्यासनी सोनारूपानं सुंदर भांडी लुटीसन मिसर देशमा लई जाई; तो उत्तरना राजावर चढाई न करता काही वरीस राही.

9 तो सिरीयाना राजाना मुलखमा लढाईना निमित्त जाई अनी तठेन स्वताना देशले परत ई.

10 तरी त्याना पोऱ्या लढाई करतीन; मोठं सैन्य जमा करतीन; त्या ईसन देश हस्तगत करीसन पार जातीन; त्या परत ईसन लढाई चालाडीसन त्याना गडपावत जाईन पोचतीन.

11 तवय दक्षिणना राजानं क्रोध खवळीसन तो बाहेर पडी अनी उत्तरना राजानाबरोबर युध्द करी; तो पुष्कळ लोकसना समुदाय लिसन निंघी, पण तो समुदाय त्याना हातमा लागी.

12 लष्कर जसजसा पुढे चाल करतीन तसतसा दक्षिणना राजानं मन गर्वतीन भरी जाई; तो लाखो लोकसना नाश करी तरी तो यशस्वी व्हावू नही.

13 तवय सिरीयाना राजा परत ई, तो आपलाबरोबर पहिलापेक्षा मोठं लष्कर लिसन ई; हाऊ अश काही वरीसना काळ संपावर तो मोठा सैन्य अनं पुष्कळ धन लिसन ई.

14 त्या येळले दक्षिणना राजानाविरुध्द पुष्कळ लोके उठतीन; तुना लोकसपाईन आडदांड लोक दृष्टांत पुर्ण कराले उठतीन, पण त्या पडतीन.

15 अश प्रकारे सिरीया देशना राजा ई, तो मोर्चा लाईसन तटबंदीना नगर ली; तवय मिसरना सेना टिकाव नही; त्याना मोठमोठा वीरसना काही चालाव नही; त्यासनामा सामना करानं त्राण उरावू नही.

16 त्यानावर चढाई करनारा आपला इच्छामा ई तसं करी अनं त्यानासमोर कोणी टिकाव धरावू नही; तो आपला हातमा प्रत्यक्ष नाश लिसन त्या वैभवी देशमा उभा राही.

17 तो आपला सर्वा राज्यना बलनासंगे ई; तो त्यासले स्त्रियासन्या पोरी भ्रष्ट कराले दि; ती त्याना पक्षाले टिकी रूहावव नही, ती त्यानी व्हावू नही.

18 नंतर तो आपला मोर्चा समुद्रकडे फिराई, अनं त्यानामाधलं बराच हस्तगत करी; पण त्यानी लायेल हाई अप्रतिष्ठा एक सरदार नष्ट करी, एवढंच नही, तर तो उलट त्यालेच त्यानी अप्रतिष्ठा लाई.

19 मंग तो आपला देशमाधला दुर्गकडे आपला मोर्चा फिराई; पण तो ठोकर खाईसन पडी अनं त्याना पत्ता लागावू नही.

20 पुढे त्याना जागे एकजण उभा राही, तो त्या वैभवी देशमा कर वसूल करनारासले धाडी; पण थोडाच दिनमाच त्याना नाश व्हई; तरी तो क्रोधतीन किंवा युध्दतीन व्हाव नही.

सिरीया देशना दुष्ट राजा

21 मंग त्याना जागे, त्यासनी राजपदना मान न देल अश एक हलका माणूस उदयमा ई; पण तो लोक निर्धास्त राहतीन तवय ई अनं मोठमोठं व्यर्थ भाषण करीसन राज्य मियाडी.

22 त्या लोकसना बळ त्यानापुढेन पुरनामायक ओसरीसन जाईन त्याना नाश व्हई; करार करेल सरदारनाबी नाश व्हई.

23 त्यानासंगे करार करावर तो कपटतीन वागी; तो चढाई करीसन ई अनं थोडासा लोकसना मदततीन बलवान बनी.

24 लोक बेसावध राहतीन तो प्रांतमाधला धनवान भागमा चालीन ई अनी त्याना बापनी अनं बापना बापनीबी करात नही ते तो करी; तो लुटीना धन लोकसले वाटी दि; काही वरीसपावत मजबूत किल्ला लेवानी तो धडपड करी.

25 मोठी सैना लिसन मिसरना राजावर चालीन पुर्ण शक्तीतीन तयारी करी; मिसरना राजा भलता मोठं अनं पराक्रमी सैन्य लिसन त्यानाबरोबर युध्द करी, पण त्याना निभाव लागावू नही, कारण लोके त्यानाविरुध्द मसलती करतीन.

26 त्याना अन्न खाणारा त्याना नाश करतीन; त्यानी सेना पुरनागत लोटी, पण पुष्कळ मरीन पडतीन.

27 दोन्ही राजासना मनं दुष्कृत्ये कराकडे वळतीन; त्या एक मेजवर बसीसन एकमेकसनासोबत खोटं बोलतीन; पण त्यानातीन काहीच निष्पन्न व्हाव नही; कारण शेवट व्हाणार शे तो नेमेल येळलेच व्हई.

28 मंग तो मोठी लुट लिसन स्वताना देशले परत जाई; त्यानं मन पवित्र करारना विरुध्द व्हई अनी तो आपला मनोरथ पुरा करीन स्वताना देशले परत जाई.

29 नेमेल येळले तो परत मिसरले जाई; तरी पुर्वीप्रमाण आते त्यानं चालावू नही.

30 कारण कितिमनी जहाज त्यानावर चाल करीन येतीन, म्हणीन तो निराश व्हईन मांगे फिरी अनी पवित्र करारवर खिन्न व्हईन आपला मनले वाटी तसं करी; तो परत जाई अनं पवित्र करार सोडनारावर ध्यान दि.

31 ☆त्याना पक्षना सैनीक दल उठावणी करतीन, त्या पवित्रस्थान, तो दुर्ग, त्या भ्रष्ट करतीन, कायमना बलिहवन त्या बंद करतीन, अनी नाश करनारं अमंगलनी त्या स्थापना करतीन.

32 ज्या करारसंबंधतीन दुष्ट वर्तन करतस त्यासले तो फुसलाईसन भ्रष्ट करी; पण ज्या लोके आपला देवले वळखतस त्या बलवान व्हईन मोठं कामे करतीन.

33 लोकसमाधला ज्या सुज्ञ पुरुष त्या पुष्कळसले बोध करतीन; पण त्या बराच दिन तरवार, अग्नी, बंदिवास अनं लुटालुट यासघाई संकटमा पडतीन.

34 त्या असं संकटमा पडतीन तवय त्यासले थोडं कमी मदत व्हई; पण पुष्कळ लोक त्यासनाबरोबर गोड बोलीसन त्यासले भेटतीन.

35 सुज्ञ पुरुषपाईन कोणी संकटमा पडतीन, त्या अशकरता की, त्यासनी परीक्षामा पडीन अंतसमयीकरता शुध्द अनं शुभ्र व्हावे पाहिजे; कारण नेमेल अंतसमय प्राप्त व्हावे अजून बराच काळ शे.

36 तो राजा मनमा ई तसं वागी; तो सर्वा दैवतसपेक्षा स्वताले श्रेष्ठ समजी अनी देवनाविरुध्द धक्कादायक गोष्टी बोली; कोपणी पुर्णता व्हावापावत तो बढती मियाडी; जे ठरेल शे ते घडीच.

37 तो आपला पुर्वजसना देवसना, स्त्रियासना प्रेमनी किंवा कोणीबी देवसनी पर्वा करावू नही; कारण तो आपलाले सर्वासपेक्षा श्रेष्ठ समजी.

38 तो राजा आपला स्थानमा राहीसन अन्य देवसनी पुजा करी; ज्या दैवत त्याना पुर्वजसले माहित नव्हतात त्यानी तो सोना, रूपा, जवाहीर अनं मनोरम वस्तु यासघाई पूजा करी.

39 एक परका देवना साहाय्यतीन तो मोठं मजबूत गड लढी; ज्या कोणी त्याले मानतीन त्यासले तो वैभवमा चढाई: त्यासले पुष्कळ लोकसवर सत्ता दि अनं मोल लिसन जमीन वाटी दि.

40 अंतना येळले मिसरना राजा त्याले टक्कर दि; सीरीयाना राजा रथ, स्वार अनं पुष्कळ जहाजे लिसन वारानामायक त्यासनावर ई; तो अनेक देशमा शिरी अनं त्यासले हस्तगत करीन पार निघी जाई.

41 तो वैभवी देशमाबी शिरी; पुष्कळ देश हस्तगत व्हातीन, पण अदोम, मवाब अनं अम्मोन आठला निवडक लोके ह्या त्याना हाततीन सुटतीन.

42 अश प्रकारतीन त्या देशवर तो आपला हात चालाडी; मिसर देशबी त्याना हाततीन सुटाव नही.

43 तो मिसर देशमाधला सोनारूपाना निधी अनं सर्वा मोलवान वस्तु कबजामा ली; लुबी अनं कुशी ह्याबी त्यानी चाकरी करतीन;

44 पण पुर्वनाकडला अनं उत्तरकडला बातम्यासघाई तो चिंतामा पडी जाई; तवय मोठा संतापतीन पुष्कळसना नाश अनं निराश कराले तो निधी जाई.

45 समुद्रना अनं पवित्र पर्वतसना जोडेपास तो आपला दरबारी तंबू ठोकी, पण त्याना अंत ई; कोणी त्याले साहाय्य करावू नही.

12

अंतना समय

1 ✧ त्या येळले तुना लोकसना रक्षण करनारा मोठा अधिपती जो मीखाएल दूत शे तो उठी; कोणतंबी राष्ट्र व्हापाईन कवयच वनं नही अश संकट त्या येळले ई; तुना लोकसपाईन ज्यासनं नावे वहीमा लिखेल दखाई त्या सर्वा त्या येळले मुक्त व्हातीन.

2 ✧ जमीनमाधला मातीमा झोपेलसना मोठा समुदाय उठी; कितलाजन सर्वकाळना जीवन भेटाकरता अनी कितलाजन अप्रतिष्ठा अनं सर्वकाळना धिक्कार भेटाकरता उठतीन.

3 ज्या सुज्ञ राहतीन त्या अंतराळना प्रकाशनामायक चमकतीन; बराच लोकसले धार्मिकताकडे आणनारा लोक युगानुयुग तारानामायक चमकतीन.

4 हे दानीएला, तू अंतना येळपावत ह्या वचने गुप्त ठेव अनं हाऊ पुस्तक मुद्रित करीन ठेव; बराच लोके शोधत फिरतीन अनं ज्ञाननी वाढ व्हई.

5 मंग मी दानीएलनी दखा तो दुसरा दोन पुरुष, एक नदीना हाऊ किनारले अनं दुसरा त्या किनारले अश उभा व्हाता.

6 तवय तागना कपडा घालेल जो पुरुष त्या नदीना पाणीवर व्हाता, त्याले त्यामाधला एकनी ईचारं, ह्या अद्भुत गोष्टीनी समाप्ती व्हावे कितलं काळ बाकी शे.

7 तागना कपडा घालेल जो पुरुष नदीना पाणीवर व्हाता त्यानी आपला उजवा हात अनं डावा हात आकाशकडे वर करीन, जो सदाजीवी त्यानी शपथ लिसन सांगं की, एक समय, दोन समय अनं अर्धा समय एवढा काळ शे; पवित्र प्रजेना बलना चुराडा कराना समाप्त व्हई तवय ह्या सर्वा गोष्टी पुर्या व्हातीन; हाई त्यानं बोलनं मना कानमा पडनं.

8 मी हाई ऐकनु पन समजनू नही; तवय मी बोलनु, हे मना धनी, हाई गोष्टना परीणाम काय शे?

9 तो बोलना, हे दानीएला, तू आपला गप्प राहा; कारण अंतसमयपावत हाई वचने गुप्त ठेईन तिनावर शिक्का मारीन बंद करेल शेतस.

10 ☆बराच लोके आपलाले शुध्द अनं शुभ्र करतीन; ते स्वच्छ व्हातीन; पन दुष्ट दुष्टपणा करतीन; दुष्टसपाईन कोनलेस समज भेटावू नही; पन ज्या सुज्ञ शेतस त्यासले तो प्राप्त व्हई.

11 ☆कायमना बलिहवन बंद व्हई अनं नाश करनारा अमंगलनी स्थापना तठे व्हई. तवयपाईन एक हजार दोनशे नव्वद दिन लोटी जातीन.

12 जो धीर धरीन तेराशे पस्तीस दिवसनी शेवट दखी तो धन्य.

13 तरी पन अंतापावत दानीएला तू जाईन गप्प राहा; म्हणजे तुला आराम भेटी अनी तू युगना समाप्तीले आपलं वतन प्राप्त करी लेवाले उठशी.

प्रेम संदेश

**The Gospels of Matthew and Mark in the Ahirani
language of India. Ahirani: प्रेम संदेश (Bible)**

copyright © 2023 The Word for the World International and Ahirani Christi
Iswari Mandli, Sakri, Dhule, Maharashtra

Language: अहिराणी (Ahirani)

Contributor: The Word for the World International

प्रेम संदेश

जुना करार, 2025

The Old Testament Books in Ahirani Language

The Word for the World International

This translation is made available to you under the terms of the Creative
Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in
any format and to make reasonable revisions and adaptations of this
translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in
a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily
endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions
under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are
licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses,
please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word
involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation
22:18-19.

2025-07-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 10 Jul 2025 from source files
dated 11 Jul 2025

6e2997e4-b06d-5108-bd98-2b3ff67a6f92